

bus rebus et nonnullis aliis, det vil ſige om alt Muligt og Lidt til. Det er klart, at det ſlet ikke kan have været Valglovens Mening at indføre en ſaadan Fremgangsmaade. Det viſte ſig ogſaa førſte Gang, da denne Snøreløvsforretningsorden ſkulde bruges, at ſaa brast den. Det var under Valghandlingen i 1876, hvor den ſamme Kandidat, ſom nu faldt ved Valget, Sorgen Pedersen, ogſaa ſtillede ſig, og hvor han henimod Slutningen af Valghandlingen udbad ſig Ordet. Valgbeſtyrelſens Formand ſagde: „De kan ikke ſaae Ordet mere; ſaa kunde vi jo albrig blive færdige“. Det er de Udtryk, han brugte. Dertil ſvarede Kandidaten: „Det er mig Meget om at gjøre at ſaae Ordet; jeg kan fatte mig for!“. „Så kun for en kort Bemærkning“, ſvarede Valgbeſtyrelſens Formand. Denne Bemærkning blev muligvis til en længere; i alt Fald ſit Sorgen Pedersen den Gang udtalt ſig om, hvad han vilde, nemlig Fiſkeriſagen. Dette vil nu Valgbeſtyrelſens Formand gjøre til en Undtagelſe fra Reglen; men jeg tror ſnarere, at det er Forholdenes egen Natur, der bryder igjennem og gjør det til Regel, ſom Valgbeſtyrelſens Formand har villet gjøre til Undtagelſe, ſaaledes at Undtagelſen her bliver Regel. — Naar det ſaaledes maa erkjendes, at det er mod Valgloven, mod Ret og Billighed, at Ordet er negtet Kandidaten, bliver det næſte Spørgsmaal: Hvilken Indflydſe kan denne Omſtændighed antages at have paa Valgets Gyldighed? I den Henseende maa der lægges Mærke til, at Forſtjellen i Stemmetal er overordentlig ringe, kun 12, mellem den valgte og den ſaldne Kandidat. Endvidere maa man lægge Mærke til Situationen, dengang den ſaldne Kandidat udbad ſig Ordet. Da var der fremkommet Udtalelſer angaaende en for Egnen vigtig Sag, nemlig Sernbanesagen, ſom ikke tidligere havde været bragt paa Bane. Den valgte Kandidat havde haft Ordet for at udtale ſin varme Sympathi derfor. Endvidere var der ſaldet Udtalelſer om Ytringer, der vare brugte af en af den ſaldne Kandidats Meningsfæller. De vare efter Klagen fremſtillede i en ganſke anden Form end den, hvori de vare ſaldne. Det var Klagerens Henſigt, naar han havde ſaaet Ordet, at berigtige den Form, hvori de vare udtalte. Det ſtaar i hans Klage. Men der var endvidere ſtet et, efter min Mening, haardt Angreb, om ikke paa den ſaldne Kandidat, ſaa paa hans Parti. Det var det, at dette Parti brugte Trusler. Naa, nu vil jeg ſige, at ovenpaa Trusler venter man ikke at høre Tale om Fingerring, ſaaledes ſom den valgte Kandidat gjorde, der venter man hele Haanden — i knyttet Tilſtand. Det ſkulde, ſagde den valgte Kandidat, være et Fingerring paa de deſpotiſke Tønder, ſom herſkede hos dette Parti! Men nu vil jeg ſpørge, om der hos det Parti, hvortil Sorgen Pedersen har ſluttet ſig,

herſker deſpotiſke Tønder. Vi høre jo altid, at der ikke er Nogen, der er bange for os, at vi ikke ſkræmme Nogen. At tale om de deſpotiſke Tønder, ſom ſkulde herſke hos dette Parti, vidner i alt Fald om Mangel paa Kjendſkab til de ſenere Aars Bevægelſer, og det var, ſagde den valgte Kandidat videre, et Fingerring om, hvad dette Parti tør byde Valgerne. Naar der nu er ſaldet ſaadanne neſtættende Udtalelſer om Perſoner eller om et Parti, er det høiſt paafaldende, at der ikke gives vedkommende Repræſentant for de Angrebne Leilighed til at ytre ſig, thi det er en klar Sag, at den ufordelagtige Mening, at den ſaldne Kandidat ikke ſaae ſig i Stand til at beſvare de Angreb, der vare gjorte paa ham, næſten med Nødvendighed maatte udbrede ſig til en Del af Valgerne, eſter at de havde hørt diſe Ytringer og ſaae, at de ikke bleve indbegaaede af den, der var den Eneſte til at indbegaa dem, og da de ikke kunde lægge Mærke til, at den ſaldne Kandidat forgyves bad om Ordet. Det er alſaa høiſt ſandſynligt, at han har gjort et meget ufordelagtigt Indtryk paa Forſamlingen, naar diſe ſkarpe Angreb aldeles ikke bleve indbegaaede. Skal man kunne tillægge den offentlige Valghandling nogensomhelſt Betydning, maa man dog vel antage, at i dette Tilfælde, hvor der kun behøvedes, at 7 Stemmer kaſtede ſig fra den valgte Kandidat til den ſaldne, alſaa 1 Valger for hver 200, for at forandre Valgets Udfald, i et ſaadant Tilfælde maa det vel antages, at de neſtættende Ytringer, der vare ſaldne om S. Pedersen's Parti, maatte kunne have haft den Indflydſe paa Valgets Afgjørelſe, at Stemningen for S. Pedersen høiedes over til Hort-Lorenzen. Det er derfor efter vor Mening høiſt ſandſynligt, at det vilde have gjort Udſlaget af Valget i en anden Retning, hvis der ikke mod Lov, Ret og Billighed var negtet den ſaldne Kandidat Udgang til at udtale ſig for Forſamlingen baade om den for Egnen vigtige Sag og om de Angreb, der vare fremkomne mod hans Parti, og det er derfor, at vi ikke have kunnet komme til andet Reſultat, end at indſtille Valget til Godkjendelſe (Munterhed), eller hvad jeg vilde ſige til Forkaſtelſe. Jeg ſkal vente, til de Herre ere færdige med at le! Vi ere gaaede ud fra den Grundſætning, ſom altid har været fulgt i dette Thing, at, hvor der var Tvivl om, hvor vidt et Valg var rigtigt eller ikke, hvor vidt man kunde antage, at det ſtedfundne og af Valgbeſtyrelſen ſtafſtede Valg virkelig var i Overensſtemme med Valgfredens Mening, der har dette Thing altid forkaſtet Valget. I Tvivlſtilfælde har man altid, — det vil man finde, naar man nærmere underſøger Sagen, og jeg ſkal dokumentere det, hvis det ønskes — forkaſtet Valget. Det er derfor vor Mening, at dette Valg ikke kan godkjendes.